

Anònims anònims

Un comentari penjat en el bloc del periodista esportiu Enric Bañeres s'adreça al president d'una entitat catalana: «estàs orgullós d'haver ficat la teva amant, la Flàvia, en la plantilla d'empleats del club i que et paguin els claus i les [...]». Els comentaris són un dels elements que fan que un bloc sigui un bloc. Si no es permeten els comentaris, diuen alguns, el bloc perd la gràcia. Segurament no cal ser tan categòric: hi ha blocs que no en permeten, i pseudoblocs (les columnes d'alguns diaris maldestrament envernissades de 2.0) que, en canvi, sí que permeten comentaris però els deixen de la mà de Déu, que en aquest cas vol dir deixar-los a la mà dels trolls.

Un *troll* és, en argot internauta, l'autor d'un comentari que només busca distorsionar una conversa, provocar, fer-se veure. Etimològicament la paraula *troll* deriva del nom anglès d'una modalitat de pesca, però la coincidència del derivat amb aquells lletgíssims i malvats éssers mitològics fa una unió feliç. «Don't feed the trolls», diu la norma d'etiqueta internauta: no donar-los joc és l'única manera d'evitar-los.

Internet és alguna cosa més que un estadi ple a vessar d'exaltats on el fet de recordar-se de la mare de l'àrbitre sempre queda impune. Referint-se als blocs, el publicista alemany Jean-Remy von Matt ha escrit que són «com la paret d'un lavabo». Per obrir un bloc, i encara més per deixar-hi un comentari, no cal donar noms i cognoms. Sol ser gratuït, i sobretot, si es vol, anònim. I l'anonimat, no cal dir-ho, és l'hàbitat en el qual el *troll* neix i on sempre troba ni que si guin engrunes per alimentar-se.

Vés a saber què se n'hauria fet de portals com l'E-notícies sense aquests comentaristes anònims que s'hi passen tot el dia, com si fossin alcohòlics recolzats a la barra d'un bar. És en llocs com aquests, o en els infernals fòrums de Vilaweb, on corre la llegenda (urbana, suposem) que els partits polítics tenen militants a sou amb l'encàrrec d'intoxicar blocs, fòrums i portals de notícies, o sigui *trolls* alimentats amb els calés de tots.

Però l'anonimat no és només un bon hàbitat per a l'exabrupte; també ho és per a la impostura. La psicologia del comentarista anònim és enrevesada com la d'un ludòpata. Fer-se passar per qui no s'és, assajar una personalitat alternativa, sembla massa poc enrevesat. Mantenir diferents personalitats en un sol fil

de discussió, difamar, lloar amb males intencions, ridiculitzar els propis comentaris, són coses que fetes alhora semblen poques per a un veritable *troll*. Busqueu un bloc els apunts del qual tinguin més d'un centenar de comentaris, i allà us podeu dedicar a observar-los si teniu tirada a l'etologia.

Els apunts del bloc del periodista esportiu Enric Bañeres superaven amb freqüència el miler de comentaris. Era un bloc on es parlava de futbol i del Barça. Amb mil comentaris, podeu imaginar la diversitat de la fauna. A final de la temporada passada Bañeres va penjar un apunt anunciant que plegava: «no vull convertir-me en un paio patètic que serveix als altres de diversió». Un *troll* jugava a fer-se passar per l'autor del bloc i jugava a fer-se passar per Bañeres fent-se passar per un comentarista anònim (amb el malnom d'*empleat*) que explicava interioritats del club i fins i tot interioritats de l'it. Això segons Bañeres, al capdavant l'únic que dona la cara. Els comentaristes anònims del seu bloc donen per fet que Bañeres actuava com un *troll* en el seu propi bloc deixant anar de forma anònima informació confidencial o no contrastada o maldient; donen per fet que, com tants, el mateix periodista havia caigut en el vici i en l'addicció de l'anonimat i que en ser descobert va haver de plegar veles.

Bloc recomanat

El Club de la Bohèmia (www.clubbohemi.blogspot.com). L'autor d'aquest bloc comenta les coses que passen des de la barra del seu bar de capçalera. Ho fa des de 2004. És per tant, podríem dir, un parroquià habitual de la blocosfera. Parla d'això i d'allò, del país i del Barça. Parla sense mirar-nos, només per a qui vulgui escoltar-lo sense apartar els ulls de la *tele*, si està encesa. Si ja està apagada, mirant un punt més enllà, darrere de la filera de les ampolles de ginebra.